

INDUKTIO

► Saara oli sopinut tapaavansa Stefanin aamulla kello kahdeksan kahvihuoneessa. Pätevältä vaikuttava Stefan tuskin tarvitsisi apua rutiinipotilaiden hoidossa. Sen sijaan sairaalan tietojärjestelmien sumea logiikka ei tuntunut avautuvan talossa jo vuosia työskennelleille kollegoille, tulokkaista nyt puhumattakaan.

Saara vajosi sohvalle kuppi täynnä höyryävän kuumaa kahvia. Hän toivoi pääsevänsä ajoissa kotiin, sillä hän oli nukkunut edellisen yön huonosti heräillen toistuvasti ahdistaviin painajaisuniin. Edellinen ilta oli kulunut töissä viimeistellen kunnianhimoista tutkimussuunnitelmaa. Puurtaminen oli kannattanut, sillä hän oli tyytyväinen lopputulokseen. Vielä yksi palaveri professorin kanssa ja hän voisi ryhtyä keräämään aineistoa lento-onnettomuuspotilaiden optimaalisen nestehoidon tutkimiseksi. Saara tiesi epäilijöitä riittävän, mutta hän ei antaisi periksi arvostelulle.

Kotimatalla Saaran oli alkanut tehdä mieli suosikkisushiravintolansa makirullia. Illan pimeydessä hän oli poikennut ravintolaan hakemaan take away –annoksen. Ravintola oli tupaten täynnä ja Saara joutui puikkelehtimaan tiensä kassalle. Kassalla ollut mies kääntyi törmäten ajatuksissaan olevaan Saaraan. Hetkeksi maailma pysähtyi. Saara sai halvaantuneeseen vartaloonsa palautettua liikkeen ikuisuudelta tuntuvan ajan jälkeen. Eih Teppo! Hän kirosi tuuriaan. Kipeä menneisyys palasi Saaran verkkokalvoille kuin hidastetussa kaitafilmissä. Että hän olikin ollut hölmö suunnitellessaan lähtevänsä Afrikkaan yhdessä Tepon kanssa. Kaksi viikkoa ennen Afrikkaan lähtöä posti oli tuonut ultraäänikuvan. Tepolla oli ollut

suhde vuoden ajan kuvankauniiseen tradenomiin insinööri-toimistossa. Intohimoisen suhteen hedelmänä oli syntynyt pieni tytär. Saaran ei onnistunut pidätellä kyyneliään. Liika päivystäminen oli herkistänyt mielen. Ulko-ovelle kompuroidessaan hän oli vihainen ja vannoi ettei kukaan voisi häntä enää satuttaa. Rakkaus ei toden totta olisi häntä varten. Hän keskittyisi työhönsä ja näyttäisi epäilijöille kuinka loistokkaasti hän tutkimuksissaan etenisi.

Stefanin kuntosalilla huolellisesti treenatut lihaksen esittivät vastalauseen, kun hän polki aamulla töihin. Lihaksia kolotti eilisen illan urakoinnin jäljiltä. Onneksi jyskyttävä tunne päässä helpotti hiljalleen. Uuteen poikamiehen asuntoon oli pitänyt hankkia kaikkea tuiki tarpeellista. Ruokapöytä ja sohvaryhmä olivat saapuneet iltapäivällä. Niiden kantamisessa seitsemännen kerroksen betonibunkkeriin oli mennyt koko ilta. Uuden kotinsa tunnelmaan Stefan oli tyytyväinen. Mustaa nahkaa ja kromia. Tyylikkään yksinkertaista ja karua. Katariinan ja Stefanin koti oli ollut täynnä maalaisromanttisia kalusteita ja Katariinan rakkaita koriste-esineitä. Tuoksu-kynttilöiden liekin lepattaessa ei Stefanille ollut annettu mahdollisuutta osallistua kodin sisustamiseen. Katariina oli päättänyt kaikesta. Asetellessaan huolellisesti Playboyn tyttökalenteria marmorisen baarikaapin yläpuolelle Stefan ymmärsi, että vuosien ajan hän oli elänyt Katariinan oikkujen mukaan. Kaipauksen läikähtäessä pintaan Stefan iski silmää kalenterin toukokuun tytölle. Ehkäpä kaikki kääntyisi vielä hyväksi.

Lapsuuden ystävä Matti oli tullut kantoavuksi Stefanille. Ennalta

arvattavasti he olivat päätyneet keskustan kuppilaan talkoo-oluiden jälkeen parantamaan maailmaa. Olivatpa he päätyneet puolilta öin yökerhon järjestämiin opiskelijajabeleisiinkin. Stefan kiitti mielessään Matin raskaana olevaa vaimoa, joka oli noutanut heidät baarista kotiin ennen kuin olisi ollut liian myöhäistä. Flirtti kauniin opettajaopiskelija tytön kanssa oli alkanut olla jo melkoisen kuumaa ja Stefan oli ehtinyt harkita tytön viemistä kotiinsa. Onneksi hän oli lähtenyt kotiin yhden aikaan ja orastava päänsärky helpotti hikiparpaloiden kihotessa otsalle. Olisi noloa, jos hän myöhästyisi ensimmäisenä työpäivänään. Pikainen suihin huuhtelisi kyllä edellisen illan alkoholinhuuruiset katteettomat lupaukset iholta.

Päivän lista oli täynnä revisioita. Stefan huokaisi ja pisti spinaalipuudutuksen muistihäiriöiselle vanhalle rouvalle. Saara oli neuvonut hänelle tietojärjestelmien käyttöä ja lähtenyt sitten muihin töihinsä. Stefanilla olisi toki lupa soittaa, jos ongelmia ilmenisi. Olisiko riittävä peruste soitolle, ettei hän saanut mielestään Saaran kaunista hymyä. Saara oli näyttänyt kahvihuoneen sohvalla istuessaan eteerisen kauniilta. Saara ei ollut huomannut Stefanin ihailevia katseita. Stefan oli kyllä huomannut muiden naisten vilkuilevan häntä syrjäsilmillään, mutta Saara pysyi kohteliaan etäisenä.

Stefan suunnitteli lähtevänsä nauttimaan paratiisin katkarapuja sairaalan henkilöstöruokalan listan mukaisesti, kun puhelin hälytti. Ensivasta tulisi saliin monivampopotilas eikä kukaan muu liikenisi tätä hoitamaan. Saara lupasi vapauttaa Stefanin lounaalle päätettyään

Stefan vilkaisi Saaran smaragdille hehkuvia silmiä ja asetti nukutuslääkeruiskun paikoilleen.

ensin professorin kanssa pitämässä tutkimuspalaverin. Stefan oli tilanteesta pahoillaan, sillä hänen katkaravuistaan puuttui paratiisi ilman Saaran seuraa.

Saara valmistautui kaaokseen avatessaan päivystysleikkaussalin oven. Sen sijaan huoneessa tuntui vallitsevan lähes teatraalinen hiljaisuus. Stefanin kädet puhdistivat varmoin, hitain ottein rannevaltimoa verhoavaa kalvakkaa ihoa. Koko leikkaussalin henkilökunta odotti Stefanin elettä, kuin orkesteri, jonka kapellimestari puhalsi nuottiviivastolle sielun höyhenenkevein kädenliikkein. Moitteettomasti asetellut vihreät liinat verhosivat kanylaatiota, kuin arvokkaan taideteoksen kehukset. Stefanin hoikka, jäntevä sormi tunnusteli pulsaation valtimosta. Terävä kanyylin kärki lävisti nopeasti suonen seinämän ja saavutti haluamansa kanyyliin liukuessa hitaasti paikoilleen. Saara vavahti tahtomattaan ja yritti palauttaa hengityksensä rytmin. Reippain ottein hän valmistautui potilaan happeuttamiseen ja otti tärkein käsin hengityspalkeen haltuunsa. Stefan vilkaisi Saaran smaragdille hehkuvia silmiä ja asetti nukutuslääkeruiskun paikoilleen. Valkoisen lääkkeen virratessa suonta pitkin Saara tunsi Stefanin läpätunkevan katseen kirvelynä kehossaan. Potilaan nukahtaessa Stefan valmistautui hengitystien varmistamiseen. Stefanin kosketus Saaran kädellä tuntui pehmeältä, mutta samalla voimakkaalta. Saara ei tohtinut nostaa katsettaan potilaasta, vaikka tunsikin Stefanin värähtävän kosketuksesta. Kuinka turvalliselta hän olonsa tunsikaan Stefanin läsnä ollessa. Ikään kuin heillä olisi sanaton yhteys, liikkeiden täydellinen

harmonia ja luottamus. Saara oli juuri valmistautumassa ohjeiden kirjaamiseen tietojärjestelmään, kun leikkaussalin ovi aukeasi. Traumatologian ylilääkäri Unto Tollonen marssi maanomistajan elkein Saaran luo ja asetti kätensä tämän harteille. ”Jahas, se on prinsessa päässyt tositoimiin”. Saara värähti inhosta ja

puisteli kädet harteiltaan. Tollonen ei tuntunut antavan periksi yksipuoliselle ihastukselleen, vaikka Saara oli tehnyt asian selväksi jo edellisen kevään leikkausosaston kevätjuhliissa. Stefan jäykistyi paikoilleen ja mutisi lähtevänsä lounaalle kiiruhtaessaan ulos leikkaussalista. Lumous oli haihtunut. ■

